

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:
ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

ஆண்டாள் அருளிச்செய்த நாச்சியார் திருமோழி
12 - மற்றிருந்தீர்

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

ஸ்ரீ ரங்க₃ராமாநுஜ மஹாதே₃ஸிகன்

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

12 - மற்றிருந்தீர்

‡ மற்றிருந்தீர்கட்கறியலாகா *
மாதவன் என்பதோர் அன்பு தன்னை *
உற்றிருந்தேனுக்குரைப்பதெல்லாம் *
ஊமையரோடு செவிடர் வார்த்தை *
பெற்றிருந்தானை ஒழியவே போய்ப் *
பேர்த்தொரு தாயில் வளர்ந்த நம்பி *
மற் பொருந்தாமற் களம் அடைந்த *
மதுரைப் புறத்தென்னை உய்த்திடுமின் || 12.1 ||

நாணி இனி ஓர் கருமம் இல்லை *
நால் அயலாரும் அறிந்தொழிந்தார் *
பாணியாதென்னை மருந்து செய்து *
பண்டு பண்டாக்க உறுதிர் ஆகில் *
மாணி உருவாய் உலகளந்த *
மாயனைக் காணில் தலை மறியும் *
ஆணையால் நீர் என்னைக் காக்க வேண்டில் *
ஆய்ப்பாடிக்கே என்னை உய்த்திடுமின் || 12.2 ||

தந்தையும் தாயும் உற்றாரும் நிற்க *
தனி வழி போயினாள் ! என்னும் சொல்லு *
வந்த பின்னைப் பழி காப்பரிது *
மாயவன் வந்துருக் காட்டுகின்றான் *
கொந்தளம் ஆக்கிப் பரக்கழித்துக் *

குறும்பு செய்வான் ஓர் மகனைப் பெற்ற *
 நந்தகோபாலன் கடைத் தலைக்கே *
 நள் இருட்கண் என்னை உய்த்திடுமின் || 12.3 ||

அங்கைத் தலத்திடை ஆழி கொண்டான் *
 அவன் முகத்தன்றி விழியேன் என்று *
 செங்கச்சுக் கொண்டு கண் ஆடை ஆர்த்துச் *
 சிறு மானிடவரைக் காணில் நாணும் *
 கொங்கைத் தலம் இவை நோக்கிக் காணீர் *
 கோவிந்தனுக்கல்லால் வாயில் போகா *
 இங்குத்தை வாழ்வை ஒழியவே போய் *
 யமுனைக் கரைக்கென்னை உய்த்திடுமின் || 12.4 ||

ஆர்க்கும் என்னோய் இதறியலாகாது *
 அம்மனைமீர் ! துழதிப் படாதே *
 கார்க் கடல் வண்ணன் என்பான் ஒருவன் *
 கை கண்ட யோகம் தடவத் தீரும் *
 நீர்க் கரை நின்ற கடம்பை ஏறிக் *
 காளியன் உச்சியில் நட்டம் பாய்ந்து *
 போர்க் களமாக நிருத்தம் செய்த *
 பொய்கைக் கரைக்கென்னை உய்த்திடுமின் || 12.5 ||

கார்த் தண் முகிலும் கருவிளையும் *
 காயா மலரும் கமலப் பூவும் *
 ஈர்த்திடுகின்றன என்னை வந்திட்டு *
 இருடீ கேசன் பக்கல் போகே என்று *
 வேர்த்துப் பசித்து வயிறைசைந்து *
 வேண்டடிசில் உண்ணும் போது *

ஈதென்று பார்த்திருந்து நெடு நோக்குக் கொள்ளும் *
பத்த விலோசனத்துய்த்திடுமின் || 12.6 ||

வண்ணந் திரிவும் மனங்குழைவும் *
மானம் இலாமையும் வாய் வெளுப்பும் *
உண்ணல் உறாமையும் உள் மெலிவும் *
ஓத நீர் வண்ணன் என்பான் ஒருவன் *
தண்ணந் துழாய் என்னும் மாலை கொண்டு *
சூட்டத் தணியும் *
பிலம்பன் தன்னைப் பண் அழியப் பலதேவன் வென்ற *
பாண்டி வடத்தென்னை உய்த்திடுமின் || 12.7 ||

கற்றினம் மேய்க்கிலும் மேய்க்கப் பெற்றான் *
காடு வாழ் சாதியும் ஆகப் பெற்றான் *
பற்றி உரலிடை ஆப்பும் உண்டான் *
பாவிகாள் ! உங்களுக்கேச்சுக் கொலோ *
கற்றன பேசி வசவுணாதே *
காலிகள் உய்ய மழை தடுத்துக் *
கொற்றக் குடை ஆக ஏந்தி நின்ற *
கோவர்த்தனத்தென்னை உய்த்திடுமின் || 12.8 ||

கூட்டில் இருந்து கிளி எப்போதும் *
கோவிந்தா ! கோவிந்தா ! என்றழைக்கும் *
ஊட்டக் கொடாது செறுப்பன் ஆகில் *
உலகளந்தான் ! என்றுயரக் கூவும் *
நாட்டில் தலைப் பழி எய்தி *
உங்கள் நன்மை இழந்து தலை இடாதே *

சூட்டுயர் மாடங்கள் சூழ்ந்து தோன்றும் *
துவராபதிக்கென்னை உய்த்திடுமின் || 12.9 ||

‡ மன்னு மதுரை தொடக்கம் ஆக *
வண் துவராபதி தன் அளவும் *
தன்னைத் தமர் உய்த்துப் பெய்ய வேண்டித் *
தாழ் குழலாள் துணிந்த துணியை *
பொன் இயல் மாடம் பொலிந்து தோன்றும் *
புதுவையர் கோன் விட்டுசித்தன் கோதை *
இன் இசையால் சொன்ன செஞ்சொல் மாலை *
ஏத்த வல்லார்க்கிடம் வைகுந்தமே || 12.10 ||

அடிவரவு — மற்று நாணி தந்தை அங்கை ஆர்க்கும் கார்த்தண் வண்ணம்
கற்றினம் கூட்டில் மன்னு கண்ணன்

மற்றிருந்தீர் முற்றிற்று
ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்